

bliotek med udelukkende underholdende Litteratur, men et Bibliotek med Faglitteratur til Støtte for de forskellige Fag og afpasset efter de forskellige Alderstrin.

Her ligger en stor Opgave for den danske Skoleverden.

Husmoderen og Tjenestepigen, Syersken og Sygepæjersken, Gaardmanden og Husmanden, Forretningsmanden og alle Enhverkslivets Folk — nævnt hvem De vil — enhver kan faa Svar paa Dagliglivets utallige Spørgsmaal gennem Bøgerne, men vi vil noget mere end at gøre Børnene til selvhjulpne Mennesker i det praktiske Liv, det bedste af Litteraturens Verden vil vi vise Børnene Vej til. Hvilket Perspektiv aabner der sig ikke herigennem for Arbejdsomraader, for Midler til at hjælpe de unge til at finde de Fejter, som har deres Interesse.

Hele Biblioteksbevægelsen er ved at tage Fart herhjemme, Højskoler, Afholdsfolk, socialdemokratiske Ungdomskredse, Friskolekredse o. s. v. henvender sig til Bibliotekarerne og beder dem om Assistance til Indretning af Biblioteker, til Dannelse af Studierejser o. s. fr.

Nutidens Bibliotekarerne tale med om, hvor ukyndige Folk er m. H. t. Brugen af et Bibliotek, og hvor lidt man almindeligvis aner om, hvilken praktisk Viden, der er at hente i Bøgerne. Enhverkslivets Folk, Kontorledere o. s. v. kan fortælle om, hvor urvidende Ungdommen er med Hensyn til at bruge Vejvisere, Telefonbøger, Statskalendere osv., og endelig kan vi fremhæve, hvor urimeligt det er i vor Tid, Børnernes Tid, at Børnene gaar ud af Skolen uden at have stiftet Bekendtskab med andre Bøger end deres Lærebøger. Den rent underholdende Børnelitteratur, som nu sædvanligvis bydes Børnene, skal her forbigaa. Det er Læsestuer med Faglitteratur til Støtte for de enkelte Fag, hvor Børnene baade under Lærerens Vejledning og paa egen Haand kan søge sig Viden, vi forlanger oprettet, Læsestuer med Bøger, der hører til Litteraturens bedste, vi beder om.

Det er ikke et nyt Fag, men en ændret Arbejds metode, (Arbejdsskolens Princip paa Læsningens Omraade), vi her peger paa som ønskelig.

Ad Punkt 6: at Kommunerne opretter Børnehaver eller Smaabørnsasyle for Børn i 3—7 Aars Alderen.

Kommunerne i Købstæderne og

de større købstadslignende Byer opretter saa mange Børnehaver eller Smaabørnsasyle, at alle de Forældre, som ønsker det, kan faa anbragt deres Børn i Alderen 3—7 Aar i disse. Dansk Kvindesamfund krævede i sit Andragende angaaende den forebyggende Forsorg denne Institution ud fra et socialt Synspunkt; over for Skolekommissionen ønsker vi tillige at kræve den ud fra et pædagogisk, set fra Skolens Side.

I mange af Storbyernes Skoler viser det sig, at en Mængde Børn ikke har naaet den Udvikling, som kan forventes hos 7-aarige. Deres Forestillingskreds er meget ringe, de er ikke kommet ud over Børnehavealderen, fordi de har været overladt til sig selv. Mange af Storbyernes Begynderklasser burde egentlig betragtes som Børnehaveklasser. Den moderne Undervisning, der har Øjet aabent for Nødvendigheden af, at Haandens Arbejde indføres som Led i Undervisningsfagene, saa det støtter disse, viser tillige, hvor man prøver at gennemføre det, hvor langt tilbage i Udvikling mange af de smaa er. For Storbyernes Vedkommende er Børnehaven nødvendig ikke alene som Led i det forebyggende Arbejde, men tillige for Skolens Skyld, hvis Folkeskolen for det store Flertals Vedkommende virkelig skal naa de Maal, der sættes. Men skal Børnehaverne faa den Betydning, vi tillægger dem, maa Lederen være en pædagogisk uddannet Kvinde.

Dansk Kvindesamfund har her kun fremdraget nogle enkelte Punkter af de Reformers, som vi mener den store Skolekommissions Forslag vil bringe, vi haaber, at Kommissionen ved Drøftelsen af de paapegede Spørgsmaal vil tage Hensyn til vore fremsatte Ønsker. Til Slut skal vi blot understrege, at det er en Forudsætning for vort Forslag, at Pigerens bog'ige Uddannelse inden for enhver Skoleform ikke maa blive ringere end Drengenes.

Til D. K.s Garanter.

Ganske som i Fjor og Aaret før kan det siges, at uden den smukke, frivillige Gave fra D. K.s 300 „Garanter“ vil Dansk Kvindesamfund ikke kunne klare sine under og efter Krigen voldsomt stigende økonomiske Forpligtelser!

Den Spaadom, som her i Bladet

blev fremsat i 1918 i en Henvendelse til Garanterne: „...har Aaret 1918 bragt os Vanskeligheder, vil 1919 stille os overfor endnu større,“ er til Fuldkommenhed gaaet i Opfyldelse!

Alt er dyrere, alt er vanskeligere, Priserne paa særlig Bladets Fornødenheder (Papir, Trykning) har naaet en Højde, der ligger langt over, hvad selv den dristigste Fantasi for blot et Par Aar siden kunde udmale sig! Og endnu har Kontingentforhøjelsen ikke vinket — den kommer jo først til at vise sine Virkninger i det kommende Aar.

Altjaa: Endnu i Aar vil Garant-Bidragene være nødvendige, og en stor Del af dem er da ogsaa allerede indgaaede. For at faa Resten indbetalt til D. K.s temmelig slunkne Kasse, vil Udvalget om nogle Dage udsende de sædvanlige Postopkrævninger til de resterende Garanter.

De Garanter, der vil spare Udvalget for at udsende skriftlige Henvendelser til hver enkelt, kan gøre dette ved at sende deres Bidrag snarest til Udvalgets Kasserer, Frk. Anna Westergaard, Paludan Müllers Vej 7, 2. Sal, Kbhvn. V.

D. K.s Forevisningskursus.

1) 3 Dages Kursus afholdes med Bagning af Brød, større Kager, Smaakager, Kiks og Tvebakker og Tillavning af billige Desserter.

2) 3 Dages Kursus afholdes med Undervisning i Anvendelse af Madlevninger dels til selvstændige Reiter og de's til Paalæg.

Udgifterne tænkes fordelt saaledes, at Kredsen betaler Lærerindens Rejse, Ophold og Arbejdsmateriale, medens Lærerindens Løn afholdes af D. K.s Statstilskud.

De Formænd, der maatte ønske at faa Kursus i deres Kreds, beder vi om til Hovedkontoret at indsende Begæring derom snarest.

Fællesstyrelsen.

Formandsmødet

Torsdag den 29. Januar 1920.

Det er lykkedes Forretningsudvalget at opnaa Tilladelse for D. K. til at afholde det forestaaende Formandsmøde i Rigsdagsbygningen paa Kristiansborg.

Den foreløbige Dagsorden er: